

דבר העורך

"ויאמר משה לחתנו, כי יבא אלי העם לדרש אלהים. כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו, והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו". רמב"ן הקדוש מברא, שלמדים ממשה רבינו ע"ה, שאחד מתפקידיו של מנהיג הדור, הוא לפעול ב-ג פעולות: א) להתפלל בעד כל אדם מישראל השרוי בצרה – **יבוא אלי העם לדרוש אלקים**. ב) ליישב את הסכסוכים הכספיים בין איש לרעהו – **ושפטתי בין איש ובין רעהו**. ג) ללמד את בני ישראל תורה ודעת אלקים – **והודעתי את חוקי האלקים**. את כל התפקידים הללו מילא משה רבינו לבדו, ולפיכך כל העם ניצב לפניו מהבוקר עד הערב.

לדאבונינו, ישנם יהודים רבים המדקדקים במצוות שבין אדם למקום, ומזלזלים הם בעניינים שבין אדם לחברו. באים לרב לשאול בנוגע לחשש של טרפה, אבל לעולם לא יבואו לשאול בנוגע לחשש של גזל והונאה, ורק אם יהיה איזה סכסוך בינו לבין חברו – מיד יגרור אותו לדין תורה. כאשר יזהר האדם תמיד בכבוד חברו ובממונו כמו בכל איסור אחר, וישאל שאלות בנידון, אז לא יצטרך כלל למשפטים ודיני תורה.

לפיכך, כששאל יתרו את משה, מדוע כל העומס הזה של המשפטים של ישראל, השיב לו משה, שהסיבה לכך, שבאים הם תחילה לשאול בעניינים שבין אדם למקום – **כי יבוא אלי העם לדרוש אלקים**, ואילו בעניינים שבין אדם לחברו, ממתנינים עד **כי יהיה להם דבר**, ורק לאחר פרוץ הסכסוך ביניהם – **בא אלי**, בא אלי אדם להזמין את חברו לדין תורה...

יה"ר שזנכה להתחזק במצוות שבין אדם לחברו וכן בין אדם למקום, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
18:34	17:55	16:41 ירושלים
18:30	17:56	16:56 תל אביב
18:28	17:54	16:45 חיפה
18:31	17:57	16:57 באר שבע

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com
ניתן לקבל הגליון מדי שבוע גם בדוא"ל
נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

התחדשות – בכל מצב!

בכל יום אדם נולד מחדש, כמו שמברכים **בכל יום** "המחזיר נשמות לפגרים מתים", שבשעת שינה היה כמו "מת", וכשניעור משינתו, נחשב כנולד מחדש! וכיון שבכל יום נעשה האדם "בריה חדשה", צריך שתהיה העבודת ה' שלו, התורה והתפילה שעוסק בכל יום – **חדשה לגמרי!** וצריך כל אחד להרגיש ולדעת, שהיום שהוא עומד בו, עדיין לא היה בעולם, וכן לא יהיה היום הזה עוד, עד עולם, והעבודת ה' שמוטלת על כל יהודי לעשות בתורה, תפילה, מצוות ומעשים טובים, היא **חדשה לגמרי**. ולנו יש את הזכות לעסוק בטוב הזה בכל יום ויום. כל יום והטוב שלו. ואפילו מלאכים ושרפים או נשמות הצדיקים בגן עדן העליון, אינם יכולים להשלים עבודה זו במקומינו, אלא רק מי שחי בעולם הזה – ככחו לעבוד את ה' ביום זה, וכמו שאומר חזקיהו המלך בתפילתו (ישעיהו לח): "חי חי הוא יוֹדֵךְ כמוני היום", שרק מי שחי, יכול להודות ל-ה' ולעבוד אותו יתברך.

לפעמים חושב האדם "מי אני בכלל? אני אדם פשוט, במדרגה נמוכה, מה שייך אצלי עבודת ה'?" זו טעות! אדרבא, כל מה שיודע אדם בנפשו שהוא גרוע ומקולקל ביותר, דווקא על ידו יתגדל ויתקדש שמו הגדול ביותר, כשיתקרב אליו יתברך, וכמו שנאמר בזהר (ח"ב דף טז, הובא בליקו"מ יד), כשבא יתרו, שהיה עובד את כל העבודות זרות שבעולם, ושיבה והודה להקדוש ברוך הוא, אז התעלה והתכבד מאד כבוד שמו יתברך. כי עיקר גדולת ה' יתברך, הוא דווקא כשהרחוקים מתקרבים אליו יתברך. ואיך זוכים לזה? הרי לאדם יש הרבה מניעות וקשיים! העצה היא: **להתחיל בכל פעם מחדש!** שירגיש האדם שעדיין לא התחיל לעבוד את ה' כלל, והיום זהו היום הראשון שלו, שמתחיל ללמוד ולהתפלל, ועל ידי זה יש לו את ההתלהבות של ההתחלה.

והעיקר, שצריך אדם לסלק מדעתו בכל יום ובכל פעם כל מה שעבר עליו עד אותו היום ועד אותה השעה, ואפילו שבכל יום התחיל מחדש, ישכח מכל ההתחלות ומכל העבודות שהתחיל לעבוד את ה' יתברך, ולא יעלו אצלו בחשבון כלל, רק כאילו לא התחיל עדיין כלל. ואפילו אפשר לעשות "התחלה חדשה" כמה פעמים ביום, כמו שרבינו סיפר על עצמו, שבכל יום היו לו **אלפי פעמים** התחלות, שהתחיל לעבוד את ה' כל פעם מחדש. כי עיקר הירידות והנפילות של כל אחד, מחמת שנדמה לו בדעתו, שכבר התחיל קצת בעבודת ה' ונפל מזה, ואחר כך התחזק, והתחיל שוב, ושוב נפל מזה, והתחזק שוב, ושוב נפל, וככה כמה פעמים, עד שמתיאש, חס ושלום, ומתירשל בעבודתו מלהתחיל עוד פעם. על כן, עיקר העצה: לשכוח בכל פעם מה שעבר עליו, אף על פי שכבר התחיל אלפים ורבות פעמים, רק עתה יתחיל מחדש לגמרי להכין ולהזמין עצמו לעבודתו יתברך בכל מה שיוכל, הן לצעוק ל-ה' בכל יום מעומק לבו, הן להתחיל ללמוד ולהתפלל ולעשות מצוות, הן לשמוח במה שלא עשה גוי, והן בכל מיני עצות לעבודתו יתברך, עד שעל ידי זה ישאר קיים בקיום התורה תמיד.

ה' יזכינו לזה, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

שבט

- כ"ב- ר' יהודה לייב מלובלין, ר' מנחם מנדל מקוצק
- כ"ג- ר' יעקב חיים ישראל אלפיה, ר' מרדכי אלעזר רובינש'
- כ"ה- ר' שבתאי כורך ספרים, ר' ישראל סלנטר
- ר' שמואל גפנר, ר' יחיאל מיכל מגלוגא (נזר הקודש)
- כ"ו- ר' שלום אזולאי, ר' דוד הלוי (הט"ז)

דברי הרב אליעזר רפאל ברוידא שליט"א

והנה, כל כך הרבה אנשים מיואשים לגמרי, נכנעים כליל ליצרם הרע בטענה שאינם יכולים לו, ואומרים: "מה אתה רוצה ממני? לא נולדתי בבית של תורה ומצוות! המשחק מכור – הורגלתי לחיות ככה, ולרקוד לפי החליל של התאוות. כך גדלתי, וכך אני!" רבי נתן זי"ע אינו מסכים לזה כלל. הוא כותב (ליקו"ה אורח חיים, הל' ברכת הריח וברכת הודאה הלכה ד אות א): "מה ש'אָנו רואים פְּמָה אַנְשִׁים שֶׁהֵם רְשָׁעִים גְּדוּלִים פְּמָה שְׁנַיִם וְעוֹבְרִים עֲבָרוֹת גְּדוּלוֹת וְתַמּוּרוֹת רְחֻמָּא לְצֵלָן, וְאַחַר כֵּן נִתְעוֹרְרִים בְּתַשׁוּבָה וְנַעֲשִׂים בְּעֲלֵי תַשׁוּבָה גְּמוּרִים, כַּמּוּבָא פְּמָה מַעֲשִׂוֹת כְּאַלְהָ בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְשִׁאָרֵי סְפָרִים... וְכִיּוֹצֵא בְּאַלְהָ מַעֲשִׂוֹת הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וְלִכְאוּרָה תְּמִינָה הַדְּבָר מְאֹד, הֲלֵא עֲבָרָה גּוֹרְכֶת עֲבָרָה, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲבָרָה יוֹתֵר הוּא נּוֹפֵל בְּיַד הַסְּטָרָא אֲחָרָא יוֹתֵר, וּמֵאַיִן בָּא שְׁלֵבֶסוֹף יִתְגַבֵּר נֶגֶד הַסְּטָרָא אֲחָרָא וְיִחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה אֲךָ הוּא עַל פִּי הַגִּ'ל כִּי בְּאַמַּת בְּכָל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל יֵשׁ נִשְׁמָה יִקְרָה שְׁיֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוּלָה לְעַמּוֹד כְּנֶגֶד הַיָּצָר הָרָע וְחִילוּתָיו כִּי אִם לֹא הִיָּה כַּח בְּאַדָּם לְעַמּוֹד כְּנֶגֶד הַיָּצָר הָרָע לֹא הִיָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ יָצָר הָרָע כְּזֶה, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵי בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוּתָיו, וְכִמּוֹ שֶׁאַמֵּר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבְּרַכָּהּ. בְּכָל רֵגַע וְרֵגַע, אָדָם יוֹכֵל לְאִזּוֹר אֶת מִתְּנֵיוֹ בְּכַח, וּבְעִיקָר בְּכַחם שֶׁל צְדִיקִים גְּדוּלִים הַמְּרִאִים לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ לְהִימְלֵט מִמַּלְכוּת הַיָּצָר וּמַעוּוֹן אַבוֹת, וְלִהְתַּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בַקְּדוּשָׁה וּבִשְׂמֵחָה, כֵּן יִזְכֶּה כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲמֵן.

בפרשתינו, התורה הקדושה מזהירה שבנים יצטרכו לשלם את החובות הרחוקים של הוריהם, כפי שנאמר: **פוקד עוון אב'ת על בנים**. והבן ישאל – מה אני אשם שאבי חטא? למה אני נענש? מסביר רש"י זצ"ל: מתי הבן משלם בעבור עוון אבותיו? כאשר הוא אוהו במעשיהם הלא מתוקנים. הצדק פועל ממה נפשך, שאם הבן ממשיך בדרך לא טובה בדומה לאביו, מגיע לו לשלם, לא רק על הנזק שהוא גורם אלא על נזקי אביו, כדין יורש שהייב לפרוע את חובות המוריש מתוך הירושה, שכופין את היתומים לפרוע את חוב אביהם (שו"ע חו"מ קז, א). ואם הבן חוזר בתשובה, מלבד שסר מרע, הוא אפילו מתקן את מעשי אביו, וממילא לא נשאר חוב, ואין על מה להיענש. קל להבין, אפוא, שלא צריך להיות לבעל תשובה ולו שמץ דאגה על מעשי אבותיו. אדרבה, שישמח, כי בנים בעלי תשובה מזכים את אבותיהם.

הפסוק עצמו מרמז, כשיטת רש"י זצ"ל כאמור, שפקידת עוון מדוברת אך ורק בבנים האוהזים במעשיהם המקולקלים של אבותיהם. התיבה **אב'ת** כתובה כאן חסרת אות ו', אות משם ה', שהתורה הקדושה מעידה שבגלל מעשיהם הלא מתוקנים, לא מגיע לאבות כאלה אות ו' משמו יתברך בשמם. אבל בן מזכה אב, וכחו של בן בעל תשובה להחזיר עטרה ליושנה, למחוק כליל את עוון אבותיו ולתקן את מה שפגמו.

פניני הזהר לשבת קודש

עצות משובאות

בשבת קודש צריך לשמוח האדם ביום ובלילה ולהכין ולתקן שולחן מכובד, ועושה שמחה למעלה ולמטה. וכשחוזר מבית הכנסת, הולכים עמו מלאכים קדושים מצד זה ומלאכים מצד זה, והשכינה עליהם כאמא על בניה. ובאותה שעה יתקיים בו "כי יפול מצידך אלף וגו'" כי אתה ה' מחסי, לא תאונה אליך רעה" וגו' (תהלים צא ז-י). וכל זה בתנאי שיכנס לביתו בשמחה ויקבל האורחים [המלאכים] בשמחה, וכשיראו המלאכים נרות מאירים ושולחן מתוקן ובעל ואשה שמחים – באותה שעה השכינה אומרת: זה שלי הוא "ישראל אשר בכך אתפאר" (ישעיהו מט ג). ואם לאו, השכינה מסתלקת והמלאכים הולכים, ויצר הרע וחילותיו מתחברים עם אותה משפחה, ואומר: שלי הוא. ושורה עליו טומאתו, ומסתלק שם "יה" מהאיש והאשה ונשאר "אש" עם "אש" [איש = אש, אשה = אש]. והשולחן שלו מלא קיא צואה, ואין צואה אלא יצר הרע שהוא טמא. והבא להטהר מסייעים אותו, וכשהוא זכאי – מלאכים קדושים יתהלכו איתו וישמרו אותו בכל מקום, ועליו נאמר: "כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך" (תהלים צא יא).
זהר חדש (דף מח א)

עזות

עזות היא מדה רעה מאד, כי עז פנים לגיהנם. בעונשים של כל הדברים החליף אברהם אבינו על שיעבוד מלכויות, אבל עונש העזות נשאר רק בגיהנם. אך צריך לדעת – כמו שהעזות היא מדה רעה מאד, כמו כן צריך האדם דווקא שיהיה לו עזות של קדושה, כי אי אפשר לבוא לצדיקי אמת ולהתקרב אל הקדושה אלא על ידי **עזות** דווקא, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: הוי עז כנמר וכו'. כי כל המונעים והחולקים והמתנגדים, עיקר כחם הוא על ידי העזות.
(ליקוטי מוהר"ן כב)

לבוא לעזות דקדושה, הוא על ידי שמחה. כי עיקר עזותו והתחזקותו של האדם להתקרב לעבודת ה', הוא על ידי שמחה וחדוה, בחינת "כי חדות ה' מעוזכם" (שם ט)

מי שהוא עז פנים, אין לו חלק בתורה. וכן להפך, מי שאין בו עזות דקדושה, אין לו גם כן חלק בתורה, כי צריך שיהיה בו עזות דקדושה.
(קמז)

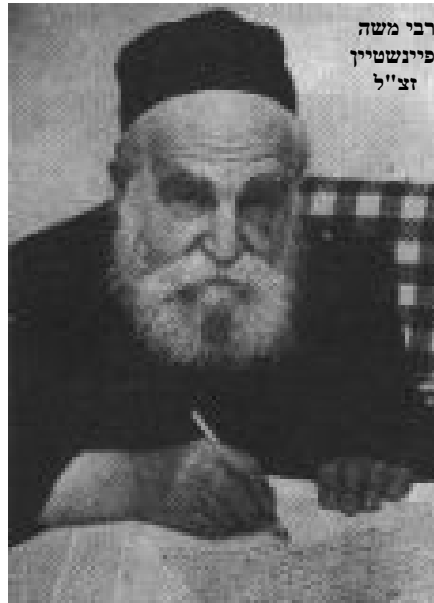
לשמוע לדברי חכמים

רק אז הבינו ה"חברא קדישא" איזה נס ארע להם בכך שצייתו לדבריו של רבם. הסיבה לדרישת המשטרה לפתוח את הקבר היתה – על מנת לבדוק איך נקבר המוסר, וזאת כדי לדעת האם הקהילה הענישה אותו לאחר מותו וקברה אותו בבזיון, או לא. ואם היה המוסר היהודי נקבר כפי שהבטיחו לו בצוואה, היתה כל הקהילה בסכנת מוות.

מסיפור זה אפשר להבין את מאמר המדרש הבא: אמר רבי עקיבא, למה נמשלו ישראל כעוף השמים [כמו שנאמר "יונתי בחגוי הסלע"]? מה עוף אינו עף אלא על ידי כנפיים, אף ישראל אינם יכולים לעמוד אלא על ידי הזקנים. [כלומר, החכמים]. ופרש ה"יפה תואר", שבעצתם ובזכותם הם סוככים על ישראל כמו הכנפיים, ובלעדיהם לא היו יכולים לעמוד.

כתוב בספר "תפארת שלמה": אחד מארבעים ושמונה דברים שהתורה נקנית בהם, הוא **אמונת חכמים**. ושורש אמונת חכמים, זה להאמין בדבריהם של צדיקי הדור אשר רוח ה' סובבת אותם, וכל מה שיאמרו וייעצו אף בדבר הרשות שהוא נגד השכל הפשוט, נאמין ונקבל, ובזכות זה תבוא הגאולה במהרה. ומי שאינו מאמין בכל זה, הרי הוא מעכב את הגאולה וגורם את המשך הגלות. לפיכך, כאשר הוצרכו בני ישראל לעבור את ים סוף ולהגאל מגלות מצרים, שלח להם הקדוש ברוך הוא את משה, לנסותם אם יאמינו לו גם בדברים שאינם על פי השכל הישר. ואכן משה רבינו אמר לישראל דברים שאינם על פי השכל, ואף על פי כן התחזקו ישראל באמונתם, ואמרו: "אין לנו אלא דברי בן עמרם", דהיינו "דברי בן עמרם", אף על פי שמשה רבן של כל הנביאים, ואף אם יאמר דבר זה מלבו ולא על פי נבואה, נשמע לו.

היה זה בתקופה שזה כהן הגאון ר' משה פיינשטיין זצ"ל כרב ברוסיה. באותה עירה היה מלשין שהיה מוסר את היהודים למלכות, והיהודים פחדו ממנו פחד מוות. צרות רבות ורעות גרם האישה הזו לקהילה בעירה. שמו יצא לשימצה בעיני כל, ואחיו היהודים נידו אותו והתרחקו ממנו עד יומו האחרון. והנה, ביומו האחרון של המוסר, כשהרגיש ששעתו קרבה לעלות לפני בוראו ולתת דין וחשבון על כל מעשיו, ביקש המוסר שיבואו אליו אנשי ה"חברא קדישא" והודיע שיש לו מסר מיוחד אליהם. כשהגיעו אנשי ה"חברא קדישא" אל מיטתו, אמר להם, שכיון שהוא יודע שהחטאים שעשה בימי חייו הם חמורים מאד, הוא מבקש לכפר עליהם עד כמה שאפשר, ולכן רצונו שיקברו אותו בבזיון, זאת אומרת, לא בשכיבה כדרך שקוברים את כל ישראל, אלא בעמידה [כקבורת חמור]. האנשים שעמדו סביב מיטתו התרשמו מדבריו, והבטיחו לו כולם שיעשו כבקשתו, ואף חתמו על כך בצוואתו.

רבי משה פיינשטיין זצ"ל

הדברים הגיעו לאוזניו של ר' משה פיינשטיין, והוא התנגד לכך בכל תוקף, ואמר שכיון שב'שולחן ערוך' כתוב שאסור לקבור יהודי בעמידה, מפני שזוהי קבורה בזויה, לכן הוא אוסר לקיים את ההבטחה שניתנה למוסר, והוא יקבר ככל אחיו היהודים. ואכן המוסר נקבר כפי שצויה הרב. למחרת בבוקר, לאחר הקבורה, דופקים אנשי המשטרה החשאית [הרוסית] על דלת ה"חברא קדישא", ומבקשים הם בכל תוקף לפתוח את קברו של המוסר היהודי, ואם יסרבו לפתוח, אז הם יעשו זאת בעצמם. לא עזרו ל"חברא קדישא" כל הטענות שאסור לפתוח קבר לאחר הפטירה, ומאחר שהבינו שהם בסכנה, בלית ברירה פתחו את הקבר, והשוטרים בדקו את המצב, הביטו זה על זה והלכו לדרכם.

עזות בא על ידי כעס

מי שיש לו עזות, תיקונו שייקח תפילין שהיו על ראשו של צדיק

על ידי עזות לא יקבל מוסר

**רבינו אמר: "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד",
איך עושים את זה?
חלק ד:**

"על ידי תענית זוכין לשמחה. וכמה שאדם יתענה יותר ימים, יזכה יותר לשמחה" (ליקו"מ קעח). כי על ידי התענית נעשה שלום, ואז כשיש שלום, נמשך ששון ושמחה. על ידי התענית נבנה קומת חיות השמחה, כי מעלת התענית – מעוררת ומחיה מתים, היינו הימים שעברו בחושך ואין להם שום חיות. כי כל יום ויום נמשך עליו שפע מלמעלה, וכשעושה ביום הזה מצוות ומעשים טובים, בזה מחיה את היום וממשיך לו חיות ושפע רב מלמעלה, וכשלא עושה מצוות כראוי, חס ושלום, אז עדיין יורד שפע באותו יום אבל בצמצום גדול, כדי חיונו, ועל ידי התענית, הוא מעורר ומחיה את הימים הללו. וזהו מה שכתוב (תהלים ז): "שמחנו כימות עֲנִיתָנו", ענייתנו – לשון תענית, היינו שתהיה השמחה על ידי התענית.

אבל בעניין תענית – צריך זהירות גדולה, כי רבינו הקדוש ז"ע, הזהירנו לא לעשות תענית, רק לעבוד את ה' יתברך בתמימות ובשמחה. גם הבעש"ט הקדוש ז"ע אמר, שנשמתו ירדה לעולם להורות דרך בעבודת ה', שאין להתענות כדי להתקרב לה', אלא על ידי אהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל. אבל בכל זאת רבינו ז"ל גילה לנו את מעלת התענית, כמה גדולה מעלתה, וזה כדי שיהיה לעובדא ולמעשה. לכן, צריכים להתפלל הרבה לה' יתברך שיזכינו לדעת אם להתענות, וכמה להתענות.

ומוהרנ"ת ז"ל מפציר להתפלל הרבה על עניין זה בליקוטי תפילות' בכמה מקומות, ש-ה' יתברך ינחהו בעצה טובה אם להתענות, וכמה להתענות. בפרט תלמיד חכם שעוסק בתורה, אם מתענה ועל ידי זה נחלש מלימודו, חס ושלום, על זה נאמר בגמרא במסכת תענית: "ליכול כלבא לשירותיה" – יאכל הכלב את האוכל שלו, כלומר, שהתענית שלו לא שווה כלום, כיון שעל ידה ביטל מהתורה הקדושה. לכן כל אחד יתפלל לה' כנ"ל, שידריכהו בעניין התענית בעצה טובה.

בע"ה בגליון הבא נביא את חלק ה לתשובה זו

שאלות למדור זה יש לשלוח
לכתובת המערכת או לדוא"ל

הקדשות לע"נ, הצלחה, רפואה וכדומה

ניתן לשלוח למערכת, וכן חסויות

ברכות ואיחולים, הצעות ותגובות

תתקבלנה בברכה!

מ' היקר היה גרוש 12 שנים, כל מאמציו להנשא שנית לא הצליחו, וכך עברו להם 12 שנים בצער שלא יתואר. מ' לא השתייך לחסידי ברסלב, ומעולם לא עלתה לו מחשבה לנסוע לאומן, הוא כמובן הלך לצדיקים רבים ופקד את הציונים הקדושים שבארצינו הקדושה בתפילה ובתחנונים, אך הישועה איחרה לבוא, יותר נכון היא המתנה לו באומן. מ' החליט לנסוע לאומן ולנסות, לאחר ששמע על ר' ישראל זינגר הי"ו, שתרם אלפיים כרטיסים לכל מי שלא היה עדיין מימיו באומן. בע"ה הוא היה זריו, והספיק לתפוס את אחד הכרטיסים בחינם. כך הוא מצא את עצמו בערב ראש השנה עומד על הציון הקדוש בין עשרות אלפי הנוסעים. [זהו המקום להזכיר, שרבינו ז"ל גילה עוד בחיים חיותו בשנת תקס"ט – במראה וחזיון מופלא שהיה לו, גילו לו מלמעלה, בין שאר הגילויים המופלאים, שיחד עם המתנה שקיבל – סוד ראש השנה, יש לו מתנה נוספת – סוד השדכנות. לשאלתו מהיכן תהיה פרנסתו, ענו לו שיהיה שדכן. וכדי שיוכל לעשות מלאכתו נאמנה, הראו לו על כסא הכבוד את כל שורש נשמות ישראל, איש איש עם בת זוגו]. מ' היקר זכה לבוא וליטול חלק בתיקוני ראש השנה של רבינו הקדוש, וממילא בקשתו לשידוך נענתה על ידי השדכן הגדול, ומיד כשחלפו חגי תשרי, מצא את זיווגו ונישא בשעה טובה. ולא רק זה, אלא גם בנו שהגיע לפרקו, ובא בראש השנה לאומן, זכה אף הוא למצוא את בת זוגו, ומתי? בראש השנה – הוא מצא חן בעיני חמיו לעתיד, ולקחו לחתן לבתו.

יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם

לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000

גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706

גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951

גמ"ח תפילין 054-7280433

מוהל מוסמך ירא שמים 052-6713201

שידוכים לשם שמים 02-5810010

מוקד הישועות 1-800-255-522

אתר השבת הישראלי www.shabes.net

הגליון מוקדש

להצלת ולהחזרת הבחור

גלעד הי"ו בן אביבה תחי'

שיזכה לימים טובים

יה"ר שיחזור לארץ הקודש במהרה

בכריאות איתנה וחזרה בתשובה שלימה